

[Axel Sørensen.]

højelse af lønmodtagerfradraget, ja, så er der allerede udtalt velvilje over for dette, og jeg kan tilsige principiel tilslutning. Skal lønmodtagerfradraget opretholdes som princip, er en forhøjelse sikkert påkrævet. Der kan være usikkerhed om, hvorvidt tidspunktet for denne ændring er valgt nu. Som finansministeren selv siger, kan det jo være et spørgsmål, om sagen sagligt set ikke vil være bedre tjent med at blive behandlet i sammenhæng med selve skattereformen. Der kan jo være urimeligheder i lønmodtagernes beskatning, som der ikke i tilstrækkelig grad bliver rådet bod på ved en automatisk forhøjelse, lige stor for alle. Måske kan man under arbejdet med skattereformen finde bedre veje til at få rettet eventuelle skævheder for lønmodtagerne op. Vi får brug for en dybtgående vurdering af dette i udvalget, ligesom også provenutabet spiller ind, f. eks.: hvad skal man bruge for at skaffe dækning? — et aktuelt spørgsmål.

Foruden de ændringer, som behandles i forbindelse med den kommende skatteligning, er det jo vedtaget, at visse skattebegunstigelser skal bortfalde, medens fradrag for højere indskud på kapitalbindingskonto skal afløse disse. Det er forståeligt, at der melder sig et voksende hensyn til de skatteydere, som ikke er i stand til at undvære beløb til indsættelse på kapitalkonto, fordi de med de stigende priser ved erhvervelse af hus og jord skal afdrage mere på deres gæld. Det er selvfølgelig kærkomment, at kapitalbindingsbeløbet forhøjes op til de 2.500 kr. for alle skatteydere; det kan sagtens gå for dem, der har noget at sætte ind på en sådan konto, men vanskelighederne melder sig for de mennesker, jeg her har omtalt.

Jeg ønsker i forbindelse med spørgsmålet om virkningen af den 13. almindelige vurdering at nævne det forhold, at skattelempelse for nyetablerede i skov-, land- og havebrug med store gældsbyrder opgøres på den måde, at gældsbyrden ved nyetablering skal måles i forhold til 70 pct. af aktiverne, nemlig ejendom, besætning og inventar, og der kan derefter gives en lempelse på 20 pct. af den del af gælden, der overstiger disse 70 pct. af aktiverne, dog højst 3.000 kr. Når den 13. almindelige vurdering giver en

forhøjelse i værdien af fast ejendom på mellem 60 og 80 pct., vil det jo gå ud over disse mennesker, som man har vist et hensyn, fordi de skal afdrage en tyngende gæld. Jeg vil derfor henstille, at finansministeren tager dette spørgsmål op og fastslår, hvilken procent de nugældende 70 pct. bør nedsættes til, og at man samtidig også foretager en rimelig ajourføring af maksimallempelsesbeløbet.

Aksel Larsen: Det væsentligste, der er foreslået i den højtærede finansministers forslag til ændringer i ligningsloven, er bestemmelserne om virkningen af at bo i eget hus, altså bestemmelserne om, hvor meget lejeværdien skal ansættes til, og hvor store vedligeholdelsesfradrag der kan blive tale om.

Jeg tillader mig at sige, at der vel næppe er nogen befolknings- eller skatteydergruppe, der i den grad har folketingets og partiernes bevågenhed som netop parcelhusejerne. Lejeværdien af bolig i eget hus har hidtil været ansat meget lavt, hvortil kommer de fradragsberettigede udgifter til renter af gæld samt vedligeholdelsesudgifter o. lign. Dette har bevirket, at omtrent alle parcelhusejere hidtil har kunnet slå deres skattepligtige indkomst ned i kraft af, at de boede i eget hus; de er altså blevet belønnet med skattelettelse af det offentlige.

Nu er det sikkert godt at bo i huset i haven, og det offentlige bør vel også være interesseret i, at folk bor så godt som muligt, men på den anden side burde man anlægge det principielle synspunkt, at i hvert fald skattemæssigt set burde det være ligegyldigt, hvordan man bor; man skal hverken belønnes eller straffes, fordi man bor det ene eller det andet sted, i den ene eller den anden slags bebyggelse. Det interessante er, at parcelhusejerne ikke er nogen homogen gruppe. Ja, jeg beder det ærede medlem hr. Poul Møller undskylde, at jeg bruger dette danske ord homogen. (*Poul Møller*): Det er ikke særligt godt. Ensartet!). Det dækker ikke fuldstændigt; det er netop sagen, at man somme tider er tvunget til at bruge fremmedord, fordi de dækker begrebet bedre end et dansk ord. Parcelhusejerne er heller ikke nogen organiseret pressionsgruppe, de er ingen pressionsgruppe i det hele taget. Det er imidlertid alligevel sådan, at folketinget og de fleste